

*
Megjelen csütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal.
Ipolyságon.Hivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint.

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1900. január 25.

Második honszerzés.

Gazdasági életünk egyik legfontosabb feladata az, hogy a társadalom mennél nagyobb rétegének adjunk tért a föld önálló kihasználásában Ennek teljes véghezvitelében nagy nemzeti akcióra van szükségünk, ezt várja minden hazafias ember. Ki vezethetne ily nagy gazdasági akciót, ha Darányi földművelésügyi miniszterünk nem, ki egész tudásával, teljes erejével igyekszik a nemzet jólétét, boldogságát emelni, kinek működése már a külföldön is nagy érdeklődést, figyelmet keltett?!

Örömmel üdvözljük Darányi minisztert legújabb munkájában, melynek keresztülvitele előre láthatólag súlyos akadályokba fog ütközni. Eme nagy horderejű munka: a telepítés. Nem új dolog ez, már régebben vetette fel az eszmét a kormány, de ez nagyon különbözik a Mária Terézia alatti telepítésektől, melyek nem ütköztek olyan nagy akadályokba, mint ma. Akkor a telepes ingyen kapott földet, ingyen mindent, a mi a megélhetésre szükséges, csak hogy a pusztaság ne maradjon néptelenül. De ma erre nincs kázus, nincs helye a költe-

kezésnek; ma már nem egyedül az a cél, hogy a pusztaság benépesüljön. Ma nehéz viszonyok közt élünk, a telepítésre fordítandó összegnek meg kell térülnie, nem úgy, mint Mária Terézia uralkodása alatt, a mikor volt pénz bőven. Ma a telepítés nemzeti kulturmissziót teljesít, magyarosításra törekszik, nem mint Mária Terézia alatt volt, amikor nem törődtek azzal, hogy milyen nemzetiségit telepítettek le, akár németet, vagy franciát, vagy spanyolt.

A milyen fontos e kérdés, ép oly nehéz is annak teljes mértékben való keresztülvitele; ez tüzetes tanulmányozást igényel és csakis több oldalalag történt megvitatás, eszmecsere után lehet majd a testesítéshez fogni. Vigyáznunk kell, hogy céltalan ne legyen törekvésünk. Az eszme érett, az csak érleltetésre vár, érleltetésre, hogy abból gyümölcsöt huzhassunk. Vesztegetni való időnk nincs visszariadnunk sem szabad a komoly munkától. Darányi szerepe ez ügyben csak dicsérendő, a lefolyt tárgyalásokból kitűnőleg látjuk benne az erőt, az akaratot, a hamisítatlan munkakedvet és lehetetlen, hogy

egy örömsugár ne vonuljon át arcainkon mindannyiszor, ha egy ily nemes szív feledhetlen műveivel találkozunk.

Egy hatalmas népmozgásról, a vidékek gazdasági helyzetének és lelkének áttormálásáról van szó, melynek segítségével elidegenült területeket (Dél-Magyarország, Szlavónia) igyekszünk majd visszahódítani a magyar állam számára. A régebbi telepítésnek az volt a hibája, hogy magyar rajokat küldtünk nemzetiségi lakosok közé, így az oláhok közé, a minek következménye az lett, hogy a magyar eloláhosodott tehát a várva várt remény elmaradt, az oláh megmaradt oláhnak, a magyar pedig átváltozott oláhnak. Hisz ez a körülmény természetes logika: a települők sajátítják el a törzslakosok szokásait, nyelvét és nem a törzslakosság a települőkét.

Gazdasági, szociál, fajai szempontból egyaránt rászorultunk a helyes telepítésre. Tudnunk kell, honnan hová telepítsünk, mi szükséges az egyiknek, mi a másiknak a megélhetésre.

Szükségünk van a telepítésre, mert sok munkáshelyen kiűtött a földéhség, nem szerezhethet semmit

Heine dalából.

Fenyőfa és pálma.

Észak kopár magaslatán
Fenyőfa áll egy-magában.
Jéggel s hóval betakarva
Ringatózik mély álmában.

Egy keleti palmaágról
Buslakodva álmodozik,
Mely egyedül s hallgatagon
Forró szirtlen szomorkodik.

Tavaszi dal.

Kedves harangzó halkan
Vonul át szívemen;
Kicsiny tavaszi dal cseng,
Csengj a messzeségben.

Hol virágok nyílnak,
Hangod addig csengjen;
Ha meglátod a rózsám,
Mond, hogy köszöntem.

Olyan vagy, mint a virág . . .

Olyan vagy, mint a virág,
Oly kedves, szép s üde;
Szemedbe nézek s bánat
Lopódzik szívembe.

Érzem, mintha fejedre
Áldón tenném kezem:
Szépen, tisztán, kedvesen
Tartson meg az Isten!

Szóke István.

A betyár.

Irtá: Szaakné Dörffly Hona.

(Vége.)

III.

Hosszu ökörnyal uszik a kék levegőben, az elmúlt nyár széttépett menyasszony fátyola. Helyét, az özvegyiség jelképe a szürké köd váltja fel. Almosan veti sugarát az őszi nap. Hosszu árnyék húzódik utána a földön. Fáradtan hullatják zöld nyári díszök a fák, hangos zörrenésök. feljajdulása a haldokló természetnek. Csendes az erdő, csak a kőbor szelek dudolják kesergő dalaik; felkapnak egy katangkórót, hogy egyedül ne legyenek s azzal lejtik kísérteties táncokat. Oly misztikus talányszerű az őszi éj, mint az a hosszú, ezüstös sáv az égen, amelyről azt tartja a nép hite, hogy a lelkek utja az. A misztikus esendet éles fütty zavarja meg, melyre jön a válasz is. A hold bele bámul a lombja vesztett erdőbe, kíváncsi tekintete szép látványon akad fel. Lassu

léptekkel jön egy lovas. Óvatosan halad előre, lovának patája sem okoz nagyobb zajt, mintha szarvas lába alatt zörrenne a haraszt. Tisztásra ér most. A ló felveti fejét s talán ő is, mint gazdája, kémszemlét tart. A betyár megtörli homlokát, a verejtéket törli-e vagy alkalmatlankodó gondolatit akarja elűzni onnan? E mozdulatára ki tudna feleletet adni? Sugár termetét sötét, bőjju, rojtosszélű, vászonruha fedi. Mellénye ezüst pitykójén kéjelegve játszik a holdsugár. Daru tollas kalapját a nyereg kápájára nyugtatja, melyből kivillan a pisztolyesőve. Egyet ránt fél vállra vetett szűrén s mintha gondolatának más irányt adna, göndör fürteivel játszó szél üggetve halad előre s mikor jó mélyen van az erdőbe rázendíti a betyárok dalát:

„Télen, nyáron pusztán az én lakásom.“

Ethangzik ez is, újra a méla esend ualag. Gyorsabb ügetésre szorítja lovát, s a völgy felé halad. A ló már vezetés nélkül is tudja merre az ut a „Beesali“ esárdába. Megérezte talán a csapláros kőkönyszomú lánya a betyár jöttét, de mintha a földből nőtt volna ki, előtte állt. Kéz a kézben, szív a szíven, így mentek be az ivoba. Hagyjuk őket, ne zavarjuk, úgy is kétes rövid ideig tartó boldogságuk. Nézzünk az országot felé. Négy

a magyar magának, ninesenek keresetforrásai; szükséges, hogy a jómódu földmives osztályt is, meg a magyar középbirtokos osztályt helyre állítsuk, szükséges, mert sok nemzetiségi vidéken az idegen ajkuak jutnak mindinkább tulsulyra, holott célunk az, hogy ezek megmagyarosodjanak és szükséges még sok okból, melyeket e helyen felsorolni hosszú volna. — Ovatosan kell eljárni, gondoskodni kell előre arról, hogy a nemzetiségek meg ne hódítsanak majd bennünket. Különös teendőnk, hogy az országban a városokat tegyük erőssé, izmossá, a kecióképe ssé s így a megerősödött városok közül telepítsünk, mert a magyar faj csak ott képes magának tért hódítani, a hol magyar város keletkezik és mennél erősebb fogjuk tenni a városi életet, annál meglepőbb lesz az eredmény nemzeti misszióinkban.

A nemzet életkérdése a telepítés, erre nézve nem szabad visszariadni semmiféle áldozattól. Mi az állam kezébe tesszük le sorsunkat, mely az egész magyar társadalommal karöltve céltudatosan, tervszerűen, fontolgatva fogjon a nagy munkához, mert ellenesetben megeshetik, hogy a nagymérvű telepítés csak kárunkra lehet és így a telepítés nem honfoglalást fog eredményezni, hanem annak ellentéte is bekövetkezhetik.

De ha ősidőben a magyar meg tudta ismerni hódításának alapját s ezt le is tudta fektetni, miért ne lehetne a nemzet most is maga magának alapítója, pártfogója?

Ha a telepítésnek sikere lesz, úgy hazánk jövője, fennállása,

erősen biztosítva leszen, a nemzetiség el fog fojtatni, hatástalaná fog tétetni, mert csak így lesz biztosítva az út, melyen haladva elérhetjük azt, hogy utódaink szegények ne lehessenek s hogy mi nyugodtabban tekinthessünk vissza tevékeny, áldozatra kész életünkre.

Itt csak közakaratra kell lángra lobbannia! Ha ez megvan, a többi már magától következik, mert hisz a költő is éneklé, hogy az akaratelőbb-utóbb, de borostyánt arat!

Ne álljunk veszteg! Ébredjünk! S mutassuk meg áldozatainkkal a telepítés oltára mellett Európának, hogy a magyarok is meg tudják érteni a korintó szavát!

A h é t r ő l .

Kovács Sebestény Endre dr. jubileuma.

Megyénk orvosi kara e hó 23-án lelkes ovációban részesítette megyénk érdemes főorvosát működésének 10 éves évfordulója alkalmából.

Orvosaink a megye legtávolabb eső vidékéről jöttek el, örömmel ragadva meg az alkalmat, hogy vezérüknek a megérdemelt tisztelet és hála adóját leróják.

Jelen voltak: Rosenfeld Zsigmond, Rajner Géza, Czukrasz Gyula, Kohn Márk, Kolpaszky Dániel, Rácz, Rózsa, Szabó Dávid, Sándor Gyula és Himmler Sándor dok.

Berkó István helybeli és Sztankay Aba dr. bati gyógyszerész.

Az üdvözlőkhez később csatlakoztak: Czobor László alispán, és Schiller Antal kir. tanácsos közjegyző is.

Az orvosok 12 órakor gyülekeztek Rajner Géza dr. vendégszerető hazában, hol Rosenfeld dr. tb. főorvos orvosaink derék nesztora, üdvözölte az ünnepeltet. Lelkes beszéde így hangzott:

Nagyságos közegészségi tanácsos megyei főorvos Ur, tisztelt barátom!

Tíz éve annak, hogy megyénk akkori főispánja Majthényi László báró látván azt, hogy megyénkben a közegészségi állapotok nem jók, annak javítását tűzte ki célul, de azt is átlátta, hogy azt csakis egyéni változtatással érheti el s így kutatott, keresett egy alkalmas egyén után, míg éles szeméi rajta akadtak meg, tégedet szemelt a közegészség örvévé, téged nevezett ki a megye főorvosává, s mint főispánja alatt minden ténykedése szerencsés volt, ez a legszerencsésebbek egyike, mert alig foglaltad el ma tíz éve főorvosi állásodat, a közegészségi állapotok nálunk napról-napra fokozatosan, sőt mondhatni rohamosan javultak úgy, hogy most már megyénk az országban az első helyet foglalja el, mely meggyőződésnek a belügyminiszter a megye színe előtt egy leiratában meleg szavakban adott kifejezést. — tégedet pedig érdemeidnek elismerésül közegészségi tanácsosi címmel ruházott fel — oly kitüntetés, melyben egy vidéki orvos ritkán részesül, — de még nagyobb kitüntetésnek tartom én, a miniszter azon intézkedését, hogy két legjelesebb szakközegét küldötté ide hozzád, a te eljárásodat tanulmányozni. Mint nagy képzettségű orvos nem csak a megyében, de a megye határán túl is széles körben kiváló jó hírnévnek örvendesz, kedves modorod, előzőkenység s szívéllyesség mindenki iránt s sokszorosan hatványozva kollégáid irányában orvos társaidnak osztatlan szeretetét, tiszteletét s nagyra becsülését nyerted meg s érdemelted ki — e tiszteletünk, szeretetünk s nagyra becsülésünk vezérelt ma ide színed elé, hogy tégedet tíz évi főorvosi működésed, illetőleg tíz évi érdemeidnek elismerésül szívünk teljes melegével üdvözölhessünk, magunkat továbbra is becses jó indulatodba ajánlhassuk, egyszersmind azon forró óhajunknak adjunk kifejezést, — hogy tégedet a mindenség Ura, ör angyalod kedves nő ő nagysága s gyermekeid boldogítására az orvosi kar díszére, a szenvedő emberiség s a közegészség javára, orvos-társaidnak kiváló örömére, főorvosi állásodban még sokáig de nagyon sokáig tartson meg s éltesse!

tüsszögő fekete mén vágat a csárda felé. A verejték csapokként hull róluk. Miért ez örült vágatás? A kocsis közé suhint, a szegény párok mélyen vágják fejk szűgyükre, de biztatólag int feléjük már a csárda fehérre meszelt fala. Bekanyarodik a nyitott kapu a hintó, megáll a fa oszlopos tornác előtt. Könnyen ugrik ki a hintó belsejéből ifju uri nő. Míg a kocsis a lovak kifogásával élvődik, az előjövő kocsimáros, nagy előzőkenységgel tessékélé be az egyetlen szobába. Tagba szakadt, piros pozsgás parasztleány segédkezik a hintóláda behozatalával. Azon kérdésre mivel szolgálhatnak, elutasító választ nyervén, magára hagyják az uri nőt. Ki pedig nem más, mint a szép Tapolesányiné. Az ajtóhoz rohan, elreteszeli a primitív zárt. Egyenként szedi elő s ölti magára a fekete borju száju viaszruhát. Dus szőke haját feltűzi feje tetejére föléje fekete parókát tűz. Nyakába veti cifra, tulipántos szürét. Azután a tükör elé áll s megnézi, hogy áll e különös kosztüm. Mélyen sóhajt, utoljára arcára illeszt egy fekete bársony álcát, daru tollas kalapját fejébe nyomja. Még valami tárgyat vesz ki a láda fenekéből s elhátározottan megy az ajtóhoz. Ki így látná őt, bátran kérdezhető miért e különös öltözék? Bálba indul, vagy talán olméje

zavarodott meg? Sem az egyik, sem a másik. Sohasem volt ő okosabb, mint e döntő pillanatban. Lassan huzza félre a reteszt, kisurran; a folyosón végig halad, egyenesen az istállónak tart. Csendesben belép, körülnéz a nyomoruságos helyen, melyet még türehtetlenebbé tesz a benne égő mécs pislogása. A jászol előtt egyedül fogyasztja abrakját a betyár lova. A nő odalép a szép állathoz; megveregeti nyakát, végig simítja okos fején kezét; ráborul az oktalan állatra, zokog. Az okos pára mintha értené a nő fájdalomát, felé fordítja fejét s halkán nyirit. Ijedten eszmél erre a nő. Sietve megtapogatja a nyereg kápat, kiveszi belőlök a pisztolyt, megnézi rendben vannak-e? A töltések mind henne vannak. Ekkor szűrűjába nyul, kiveszi és a pisztoly mellé helyezi ezt a bizonyos tárgyat. Elhagyja az istállót, a félszer alá megy. A hintóból nehéz tárgyat vesz ki, cipeli a másik istállóba, hol az ő lovai vannak.

A kocsis nincs itt. Gyorsan ráteszi a magával hozott nyeret az egyik lóra, megszorítja a hevedert s mint ki legjobban végzi dolgát, bemegy az ivóba. Az igazi betyár nem vette észre beléptét a „söntésbe“ enyelgott babájával, a csapláros lányával. Az álarcos alak sem figyel semmire, a csapláros csak int. Ez sietve

megy eléje. Valamit sug fülébe az álarcos alak, mire a csapláros holt-halvány lesz. A söntésbe megy, megérinti vállát a betyárnak, mire ez gyorsan felteszi álarcát. A csapláros pedig sietve adja tudtára, hogy rövid idő alatt itt lesznek a pandurók, a komisszárius, de maga a főszolgabíró is. Ez sajátkezűleg akarja kézre keríteni a betyárt. Nem hall ez többet semmit, az istállóba ront, lovára veti magát, fut. Nem fordult meg a föld 50 perenyi időközött sem, mikor megjelentek a pandurók, számszerint vagy tizenötön, élükön a csendbiztos és az angolos kinézésű szolgabíróval. Leszálltak lovaikról s ők is egyenesen az ivóba mentek. Egy kis frissítőre abból a tavalyi karosból, no! meg egy kis biztatóra a csapláros kökényszemű lányától. A szolgabíró ur hozzá is látott rögtön az ostromhoz. Hisz könnyű ily „utszéli vadvirág“-ot leszakítani. Gyenge annak az erkölcsvirágnak a szára, könnyen szakad. Már bevettnek is hiszi a várat, s csak a jutalomra vár, mikor az udvar felől éktelen zsvaj hangzik, a csendőrbiztos kirohan.

— Lóra uram! Megesipjük a madarat saját fészékében. Most vágatott ki az istálló erdő felé néző ajtaján.

Szaporán lóra termett mindenki. Megindult a hajsza. Vadászat a legnemesebb

Kovács Sebestény Endre dr. válaszában a nem várt ovációért hálás köszönetet mond kartársainak. Megyénk egészségügyi állapota tónylog nagyban javult és tekintetben boldoggá tette az egészségügyi kormány elismerése. De még sok tennivaló van, és biztosítja kartársait, hogy ezentul is teljes igyekezettel és szorgalommal fogja szolgálni az egészségügyet. Kéri kartársait, hogy továbbra is tartsák meg barátságukban.

Ezután a Bauer-féle szállóban bankettre gyülekeztek. Az első felköszöntőt Rosenfeld dr. mondta az ünnepeltre, mint a megyében 34-év óta működő orvos illetékesnek véli magát az akkori és a mostani egészségügyi állapotok megítélésére. Ezen egészségügyi állapotoknak evidens jobbrafordulása Kovács Endre dr. működésével esik össze; ezen maradandó érdemeiért kartársai nevében is teljes elismerését ki fejezve, élteti a főorvost. Nagy Lajos dr. lelkes szavakkal élteti Czobor László alispánt, méltatva annak megyénk egészségügye körüli nagy érdemeit.

Következett Kovács S. Endre dr. tószája. Az orvosi tudományok — ugymond, — az emberi ismeretek között a legnehezebbek. Az orvosi pálya felette nehéz pálya, tele tövissekkel és akadályokkal, melyek legyőzéséhez morális és fizikai erő kell; ez a morális és fizikai erő: az emberszeretet. Jól mondja Purjesz tanár, hogy csak emberszerető orvos lehet jó orvos. Kartársainak mai ovációja egy óriási fény sugar, mely bevilágítja pályáját. — Az elismerés, melyben itt is, ott is részesül, jól esik lelkének, de kartársainak szeretete, főlemeli. — Hálásan megköszönve kollegáinak kitüntető figyelmességét, magát továbbra is szeretetükbe és jóindulatukba ajánlva, élteti kartársait.

Berkó orvosaink nesztorát, régi jó barátját: Rosenfeld drt élteti.

Czobor László alispán: Nyilvános működése alatt még nehezebb munkát nem végzett, mint most a közelmúltban, a mi-

dőn a vármegye presztízseről volt szó. A hivatalos kötelesség a mai napon másfelé is szólította, de a baráti érzés viszont arra kötelezte, hogy a mai ünnepen a midőn megyénk főorvosának érdemeit méltatják, jelen legyen, és hogy a vármegye közönsége nevében felszólalva, annak az ünnepelt iránt való elismerését tolmácsolja, jól esik neki a mai anyagias világban a kartársaknak ezen meleg szeretetét és barátságát látni főorvosunk iránt. Kéri az orvosokat, ápolják továbbra is ezen nemes érzelmeket, ezért emeli poharát és élteti az ünnepeltet.

A főorvos élteti a jelenlevő gyógyszerészeket, Nagy dr. a főorvos nejeinek egészségére emeli poharát; Himmler dr. Schiller Antalra, mint az egészségügyi bizottság buzgó és tevékeny tagjára mondott köszöntőt.

Üdvözlő sürgönyöket küldtek: Faller dr. a selmeci bányorvos, Büben dr. márianosztrai fegyházorvos, Pongrácz Béla vmikolai gyógyszerész, Rosenfeldné drné, Zsilky bái gyógyszerész, Nyáry Alfonz báró szobi főbíró, Kapp dr. selmeci városi főorvos. Stuller Gyula dr. bányakerületi főorvos, Zlatnyánszky-család, Farkas-család Bát, Eisler korponai gyógyszerész, Halmay László korponai főbíró, és Welvert Adolf dr. korponai járásorvos stb.

Az ünnepi lelkes kedvű gyülekezete 4 órakor az ünnepelt éltetése mellett oszlott szét.

— **A főispán fogadónapja.** Horváth Béla főispán tegnap székvárosában időzött és szokott fogadó napját is megtartotta.

— **Miniszteri vizsgálat.** K a f f k a László belügyminiszteri osztálytanácsos a vizsgálatot megyénk külső járaiban befejezván, vizsgálatért a miniszteriumba. A vizsgálat érdemi részére legközelebb részletesen vissza térünk.

— **A törvénykezés köréből** Dutkó János az új korponai kir. járásbíró ma tette le a kir. törvényszék plenáris ülésében az előirt hivatali esküt. A korponai kir. járásbíró vezetését holnap veszi át Fabó Zoltán dr. kir. aljárásbírótól.

— **Szomorú rovat.** Bende András kökeszii földbirtokos 83 éves korában Kökesziben végelgyengülésben meghalt. Temetése e hó 18-án ment végbe kiterjedt nagy rokonság részvete mellett. Az elhunytban a Hodossy, Bende, Méhes, Sági, Mauks, Bakó, és Vörösmarthy családok nesztorukat gyászolják.

— **Zsidó fiatalágunk műkedvelő előadása** iránt különös nagy érdeklődés mutatkozik egy városunkban, mint egész megyénkben, sőt a szomszéd megyékből is sokan készülnek az élvezetesnek ígérkező estére. — A próbák a „Nagy-mamá“-ból serényen folynak, sőt tegnap már egy jelmezes próbát is tartottak, — A nagy érdeklődésre való tekintettel jegyeket előre is árusít a rendezőség Herz Adolf kereskedésében.

— **Kaszinói közgyűlés.** A v.-mikolai és vidéki olvasó egyesület e hó 21-én tartotta évi közgyűlését. Plachy Gyula elnök szép beszéddel nyitotta meg a közgyűlést, majd az igazgató elreferálta a múlt év történetét és konstataulta a nagy gyarapodást a mennyiben az egyesületnek ma már 60 tagja van s vagyona 1400 kora tesz ki. Az alapszabályok módosítása után megválasztották a tisztikart egyhangulag: elnök: Plachy Gyula, igazgató: Markovich Jenő, jegyző: Schusdek Ármán, ügyész: Kallós János, pénztáros: Pongrácz Béla, könyvtáros: Veszélák Ferenc, gondnok: Medgyessy Sándor. Választmányi tagok: Czukrasz Gyula dr., Medgyessy Sándor, Salamon Arnold, Kovách S. Kálmán, Markó István.

— **A Gondűzők műkedvelő előadása.** A „Gondűző asztaltársaság“ által rendezendő műkedvelői előadás fényesnek

vadra, melynek elejtése oly nagy díjat helyezett kilátásba a szolgabírónak, a szép özvegy kezét. Rövid kerülés után kézre is került a betyár. Egy vizmosásos árok mellett kiálló fagyökérben megbotlott a ló, elesett. A betyár felugrott, futásnak akart indulni, de akkorra ott termett a szolgabíró, megragadta a betyár karját, oly erővel tartá, hogy ez kinosan felszisszent. Ezután kivont karddal, töltött fegyver csillogása mellett kísérték a csárdába vissza.

— Le azzal az álarccal, hadd lássuk gyönyörű ábrázatod. Végre megtudjuk kiléted. Most kezünkben vagy, nem is kerülöd el az akasztófát, melyre már régen kivirágoztál. Harsog a szolgabíró. S már magában számlálja a percekét, melyek boldogságától olvásztják.

A betyár pedig hangtalanul áll. Hagyja elvenni fokosát. Nyugodtan hagyja le akasztani cifra, tulipántos szűrét. Azután maga veszi le álcáját.

— Üdvözlöm, szolgabíró ur. Valóban ügyesen elfogta a betyárt. Hangosan kacagva hagyta el az ivót. A kővé meredt társaság alig birt mit tenni a kudarc után.

Leküzdvén felindulását a szolgabíró felállt helyéről. A magához alig birt térni társasághoz fordulva szolt.

— Uraim minket csufosan felültettek. Azenban kezd a dolog világos lenni előtttem. Azt hiszem helyes nyomon járunk. A betyár alakja alatt csakugyan az a bizonyos tiszt ur lappang, kit keresnek évek óta.

Azután a csaplároshoz fordult.

— Vallja meg igaz lelkére, hogy volt itt ma már Kondor Józsi? Irja le nekem tüzetesen arcát, alakját, ne tagadjon semmit, ugy is hasztalan lenne.

A koresmáros bevallá, hogy volt itt ugyan egy betyár mielőtt ez a másik bejött, de ő sem az egyik, sem a másik arcát nem látta s most sem tudja melyik volt az igazi. Ezután a leányt vették valatára, s itt több célt értek el. A leírás egyezett a körözött tiszttel. Most azonban semmit sem tehettek, mert a madár kirepült. Rettenetes düh fogta el a szolgabíró, így kijátssa egy nő s míg ez ő vele ily bujósdit játszik, az alatt a másik az igazi elfut. Erős gyanuja volt sőt biztosra vette, hogy Tapolesányiné volt az a nő. kiért homlokára süte a gyalázat bélyegét és most ő megtudván kilétét, így viszonozza neki, megmenti életét. Mire is képes a nő, ha szeret valakit lelke, szive egész lényével. Fájdalmas érzés vonaglott át szívében, most már tudta, miért nincs szive ennek a nőnek senki számára. Majd

összeszedve magát, környezetéhez fordult.

— Menjünk uraim, itt, ma már nincs mit keresnünk. De eljön az idő, ismét felkeressük e helyet. A fészek itt maradt, a madár majd vissza száll.

Ezzel, a vallott kudarc után elvágtattak. A betyár ezalatt futott messze, mélyen az erdő sűrőjébe. Lová egyszerre megállt, nagyokat harapott, az itt maradt zöld fübe. A betyár is leszállt, cifra szűrőre leheveredett. Kivette pisztolyait, ekkor kemény tárgyat érintettek ujjai. Gyönyörű tárcsa volt, s midőn kinyitotta egy cédulán gyenge, női kézvonásokkal, e sorokat olvasá:

— Menekülj, kezdj új életet. Még nincs veszve semmi.

A levél mellé több ezres bankó, s utlevél volt mellékelve. Soká nézte a hold-sugárnál a vonásokat. Tünődött, kinek áll érdekében e jó tett, ki fedezhette fel az ő létezését. Soká tünődött, míg azon vette észre, hogy két nehéz könyesepp gurul végig arcán. Végre is bárki volt jötevője, megfogadja tanácsát s elutazik új névvel az új hazába, a becsületét, az elvesztett boldogságát megszerezni. Vajjon célt ér-e? Ennek a folytatása máskor következik.

igérkezik. Közbejött akadályok miatt a „Tündérlak Magyarban“ népszínmű helyett színre kerül a „Leányező“ népszínmű és egy egyfelvonalos vígjáték. Eddig sikerült a női szerepekre megnyerni Kresko Fanni urhölgyet az egykor Honthy Mari néven ünnepelt vidéki primadonnát, továbbá Buzás Mariska, Schreiber Rózsika kisasszonyokat és özv. Szencséné urnő. Az énekes férfi szerepet a szép bariton fölétt rendelkező Gibele János ur volt szíves tekintettel a jótékony cóna elvállalni. Előreláthatólag az anyagi siker nem fog elmaradni akkor, miután a derek „Gondúzók“ az erkölcsi siker érdekében így fáradoznak.

— **Vívóakadémia Léván.** Bay Alajos ismert vívótanár olasz és magyar vívómesterek és amatőrök közreműködésével a hó 24-én szombaton a lévai nagyvendéglő emeleti tánctermében vívóakadémiát rendez. Az érdekes versenymérkőzésre megyénkből is sokan készülnek. Akadémia után tánc. Kezdeté esti 6 orakor. Beléptijegy 2 korona, karzat 1 korona.

— **Az állami állatorvosok.** Az állategészségügy és ezzel kapcsolatban az állatorvosok államosításának tervével kapcsolatban a földművelésügyi minisztériumban elkészítettek az állatorvosok rangfokozatára és javadalmazására, valamint a rendszeresítendő állások számára vonatkozó tervezetet. E tervezet szerint lesz: egy m. kir. állategészségügyi főfelügyelő (VI. fiz. oszt., 5000 K. fizetés, 1600 K. lakásbér); 7 m. kir. állategészségügyi felügyelő (VII. fiz. oszt., 4000 K. fizetés, 1200 K. lakásbér); 24 m. kir. főállatorvos és pedig: a VIII. fizetési osztály három fokozata szerint 3600, 3200, illetve 2800 K. fizetés és 600 K. lakáspénzzel; 129 II. osztályú m. kir. állatorvos és pedig, a IX. fizetési osztály három fokozata szerint 2600, 2400 és 2200 K. fiz. és 480 K. lakbérrel; 150 III. osztályú magyar kir. állatorvos és pedig: a X. fizetési osztály három fokozata szerint 2000, 1800 és 1600 K. fiz. és 420 K. lakásbérrel; 300 III. osztályú m. kir. állatorvos és pedig a XI. fizetési osztály három fokozata szerint 1400, 1200 és 1000 K. fiz. és 360 K. lakpénzzel és végül 40 gyakornok 1000 korona fizetéssel. A törvény életbeléptetésével az eddigi községi és megyei állatorvosok állásukról való leköszönésük után vagy ugyanazon az állomáson alkalmaztatnának, vagy pedig a szükséghez képest más helyre osztatnának be, mint állami tisztviselők.

— **Iparos ifjúsági táncest.** Iparos ifjúságunk február 3-án a Baber-féle nagyszálló helyiségeiben a Közbiz. javára táncestét rendez. A rendezőség: é. n. Welwner Ferenc, Wolmuth Mihály, Zalai István, Sztraka József és Pruzsinszky Gábor állnak. Beléptidj személyenként 2 korona, esaládjegy 3 korona, Kezdeté 8 orakor.

— **Tigris anya.** Kuzma Mária Közép-Palóta községi lakos 3-4 nappal távozott hazulról Balassa Gyarmatra a honnan f. hó 16-án esti órákban haza érkezvén, a község bírájánál jelentkezett és előadta, hogy utközben egy gyermeknek

adott életet, de az kint maradt, azt el nem hozhatta mert rosszul lett; az ott cirkáló esendőrok kimenvén, a kis hullát meg is találták; — de nem úgy a mint a fent nevezett előadta, hanem a gyermekét megfojtotta és úgy távozott haza felé. Orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a tigris anya a gyermek nyakát megszorítva azt megfojtotta. A még szabadon lévő terhelt ellen a vizsgálat folyamatban van és az igazságszolgáltatás kötelessége leendő a valót kideríteni és a gyilkos anyát érdeme szerint sújtani.

Ipolysági piaci árak.

(1900. január 23.)

Buza mm.	14.40—14.20
Rozs	11.80—11.40
Arpa	12.40—12.30
Zab	11.00—10.80
Burgonya	2.40—2.20
Széna	3.60—3.00
Szalma	0.00—0.00
Kukorica	9.80—9.40
Bükköny	12.40—12.20

HIRDETÉSEK.

Juhász Zoltán

vaskereskedésében

Ipolyságon

egy jó házból való fiu

tanulónak

azonnal felvétetik.

Árlejtési hirdetmény.

Az ipolykesszi (Hontmegye) római katolikus hitközség templomának megnagyobbítását és ehhez egy toronynak felépítését határozván el, — ezennel felhívja a váhalkozni szándékozókat figyelmét, hogy a 3315 forint 15 kraj-

cárta előirányzott építkezésre folyó 1900 év február 25-ik napjáig írásbeli ajánlatokat elfogad a nagyvesalómiai r. kath. plebániahivatal, hol a terv és költségvetés is megtekinthető.

Nagy-Csalómia, 1900. január 23.

Márton István

plebános.

6289. 1899. tkv. szám.

Árverési hirdetmény

Alulírt bíróság közzé teszi, hogy Mühlstein Gábor ügyvéd végrehajtónak, — Friedman László elleni 200. frt s. jár. iránti végrehajtási ügyében, a területéhez tartozó Sud község 33. számú telekkönyvben foglalt A I. 3—23, 25—26. sor. 125/a, 132/a, 145/a, 162/a, 170/a, 173/a, 195/a, 213/a, 226/a, 233/a, 257/a, 264/a, 274/a, 297/a, 368/a, 376/a, 387/a, 394/a, 412/a, 426/a, 443/a, 472/a, 438/a. hrsz. sz. a. felvett és végrehajtást szenvedő Friedman László tulajdonát képező ingatlanok 345 frtban ugyanennek az ottani 110. sz. tjkvben A 1. sor. 391. hrsz. sz. a. felvett egész ingatlan 14 frtban, ugyanennek az ottani 111. sz. tjkvben A 1. sor. 212. sorsz. a. felvett egész ingatlanára 97 frtban, ezenel megállapított kikiáltási árban 1900. évi marcius hó 12-én d. e. 9 orakor Sud község házánál becsáron alól is elárvereztetni fog.

A vételár az árverés napjától számított 60 nap alatt két egyenlő részletben, 5 % kamatokkal együtt lefizetendő. Bannatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál valamint a fent nevezett község előjáróságánál megtekinthetők.

Kir. törvszek. tkvi hatósága.

Ipolyságon, 1899. október 24-én.

Oravec Béla

kir. törvsz. bíró

Legkellemesebb, legkitünőbb és nélkülözhetetlen

Fogtisztító szer tubusokban.

→ Törvényesen védve. ←

1 tubus 60 fillér. (30 kr.)

☞ Mindenütt kapható. ☜

6 tubus diszes dobozban 3 korona bérmentve.

Egyedüli készítő és fűszértüldési raktár:

Schwartz illatszergyára

hygien. kosmet. laboratorium

Budapest,

Damjanich-utca 28.

Gyári raktár és fióküzlet:

Temesvár.

1-7

